

Konservaattori on korkeakoulutettu

Konservaattori AMK on korkeakoulututkinnon kautta saatu ammattinimike. Konservoinnin ammatillistuminen alkoi Suomessa 1930-luvulla. Pätevyitymiskoulutusta työelämässä oleville konservaattoreille antoivat Pohjoismaiden konservaattoriiliitto ja Helsingin yliopisto. 1980-luvulla alkoi ensimmäinen konservoinnin kolmivuotinen opistoasteinen koulutus ja korkeakouluopetus aloitettiin vuonna 1994 Espoon-Vantaan ammattikorkeakoulussa. Vuonna 2000 korkeakoulupohjaiset opinnot pitenivät neljään vuoteen. Opintojen laajuus on nykyisin 240 opintopistettä.

Kolmen vuosikymmenen aikana on konservoinnin korkeakoulupohjaista koulutusta jatkuvasti kehitetty vastaamaan kulttuuriperinnön säilyttämisen haasteita. Koulutuksen tulee täyttää eurooppalaisen konservoinnin koulutuksen laatuvaatimukset, jotka määrittävät E.C.C.O:n (European Confederation of Conservator-Restorers Organisations) ammatillisessa ohjeistossa. Konservaattoreiden koulutustason kehittyminen ei kuitenkaan näy alan työehtosopimusten vaatavuusluokittelussa.

Konservointi on monitieteellistä

Konservointi on monitieteellinen, humanististen ja luonnontieteiden välimaastoon sijoittuva akateeminen tieteenala, jonka tarkoituksena on aktiivisesti edistää kulttuuriperintömme säilymistä. Konservoinnin lähiaineita ovat arkeologia, taide- ja kulttuurihistoria, arkkitehtuuri, museologia, kemia ja materiaalioppi. Konservaattorit hallitsevat monitieteellisiä menetelmiä tavalla, joka on ainutlaatuinen kulttuuriperintötyön tekijöiden joukossa. Tämä erityisosaaminen on isossa roolissa, kun kannetaan lakiin perustuvaa vastuuta kulttuuriperintömme säilymisestä nykyisille ja tuleville sukupolville.

Työehdot ovat jääneet jälkeen ammatin vaatavuustasosta

Konservaattorit ovat organisaatiossaan oman erikoisalansa korkeimmin koulutettuja asiantuntijoita. Tehtävät edellyttävät itseohjautuvuutta ja vastuunkantoa.

Konservaattorin työ on olennainen osa kulttuuriperintöorganisaatioiden ydintehtävää: asiantuntevasti hoidetut ja konservoidut kokoelmat ovat museoiden ja muiden kulttuuriperintökokoelmia säilyttävien tahojen toiminnan perusta. Muistiorganisaatioiden tuottamat palvelut edistävät tutkimusta, parantavat kansalaisten hyvinvointia ja ovat tärkeä osa kaupunkien matkailun kehittämistä.

Konservaattorit tulee sijoittaa kunta-alan työehtosopimuksessa kulttuuri- ja vapaa-aikapalvelujen henkilöstön palkkahinnoittelussa museopalveluiden asiantuntijatehtäviin (02MUS040) nykyisen museopalvelujen vaativien ammattitehtävien ja ammattitehtävien ((02MUS060) sijaan.

Myös muissa työehtosopimuksissa konservaattorit tulee sijoittaa asiantuntijatehtäviin erityisammattitaitoa vaativien ammattitehtävien sijaan.

Palkkahinnoittelun lisäksi merkittävä epäkohta monessa organisaatiossa on konservaattorien pidempi työaika muihin asiantuntija-ammattitehtäviin verrattuna. Esimerkiksi kunnissa myös konservaattoreilla tulee olla toimistotyöaika eikä yleistyöaika.